

מ"ת 22301/07/22 - הודא נופל נגד מדינת ישראל, באמצעות לשכת תביעות חיפה

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 22301-07-22 מדינת ישראל נ' נופל(עציר) ואח'
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקשת
הודא נופל
באמצעות בא כוחה עו"ד מוחמד מסרי
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות חיפה

החלטה

זהו "סיבוב" נוסף, בעניין מעצרה של המבקשת בתיק זה.

להלן בקצירת האומר, תקציר ההחלטות והאירועים.

כנגד שתי הנאשמות בתיק זה, הוגש כתב אישום, המייחס להן, בתמצית, תקיפה בצוותא עם חבלה ממשית של המתלוננת וכן התפרצות וגניבה של רכוש מביתה של המתלוננת.

המעשים, הראיות והמסוכנות, נותחו על ידי בית משפט זה בהחלטה קודמת מיום 17/7/22.

באותה החלטה, סבר בית משפט, חרף התלבטותו, כי על אף חומרתו של האירוע ודרגת המסוכנות שהופגנה בו, יש מקום להורות על שחרורן של שתי הנאשמות בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית.

בית משפט זה הטעים זאת בכך, כי מדובר במעצרן של שתי נשים, כאשר האחת, מרווה גנדור, סובלת מבעיות בריאותיות, והשנייה, הודא נופל (המבקשת שבפניי), מטופלת ברך נולד, שזקוק להנקה וטיפול מאמו.

על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי (כב' השופטת קראי-גירון), אשר "הפך" את ההחלטה, וקבע כי יש לבחון את אפשרות שחרורן של השתיים, רק אחרי קבלת חוות דעת של שירות המבחן.

הדיון הוחזר אפוא לבית משפט זה.

בתסקיר שהוגש מאוחר יותר, לא המליץ שירות המבחן על אותו פיקוח אנושי שבית משפט זה סבר שהוא ראוי.

בהחלטה מיום 7/9/22, לאור הנחיית בית המשפט המחוזי, וחוות הדעת השלילית הנוגעת למערך הפיקוח האנושי, הורה מותב זה על מעצרן של השתיים, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדן.

הנאשמת השנייה, מרווה גנדור, עררה על החלטה זו.

בהחלטה שניתנה ביום 15/9/22 על ידי בית המשפט המחוזי (כב' השופט ארז פורת), התקבל הערר.

בית המשפט הורה על מעצרה של השותפה, הנאשמת מרווה גנדור, באיזוק אלקטרוני.

בית המשפט המחוזי הטעים, כי ניתן לאיין את מסוכנותה באמצעות חלופה, כשהוא מציין כך (הדגשה שלי - ש.ב.):

"...אני סבור כי ניתן יהיה להוסיף לאותו מערך (מערך פיקוח אנושי - ש.ב) איזוק אלקטרוני, למסקנה זו הגעתי, גם בשים לב למצבה הרפואי של העוררת, שאף הצריך טיפולים, במהלך המעצר עד כה, ולהיותה אימא לתינוקות בת שנתיים, וארבעה ילדים נוספים, הזקוקים לה".

בהמשך להחלטה זו, הגישה המבקשת את הבקשה לעיון חוזר שבפניי בית המשפט.

במסגרת הבקשה חוזר הסניגור ומבקש שבית המשפט יורה על מעצרה של המבקשת באיזוק אלקטרוני, בפיקוח המפקחות שאושרו כבר על ידי בית המשפט, תוך עיבוי החלופה במפקחת נוספת.

המדינה מתנגדת לבקשה, חוזרת על נימוקיה בדבר מסוכנותה של המבקשת, מפנה להחלטה קודמת של מותב זה, אשר הורה על מעצרן עד תום ההליכים בהינתן התסקיר השלילי.

דין והכרעה:

לאחר שמיעת טענות הצדדים והעיון בתיק, מצאתי כי יש מקום לעיין מחדש בהחלטה הקודמת, ולקבל את הבקשה שבפניי. להלן בקצרה נימוקי לכך.

המבקשת עצורה מזה 4 חודשים, מדובר בפרק זמן המקיים עילה לעיון מחדש בהחלטה.

אמנם, המבקשת נטלה חלק פעיל ודומיננטי באירוע, אך לצידה פעלה גם הנאשמת השנייה, כאשר השתיים פועלות בצוותא חדא, תוקפות את המתלוננת, וגונבות ממנה רכוש, כך לכאורה, על פי חומר הראיות, כפי שנותח בהרחבה בהחלטה קודמת של מותב זה.

ברם, מדובר במסוכנות נקודתית כלפי המתלוננת בשל סכסוך כספי, ונראה כי מסוכנות זו התעמעמה לה עם חלוף הזמן, ועם המעצר אשר הותיר את רישומיו על המבקשת, והמחיש לה את המחירים שהיא עלולה לשלם בעד מעשיה פורצי הגבולות, כך להתרשמות.

לצד כל אלה, ניצב הנימוק העיקרי שבבסיסו מונח עקרון השוויון בפני החוק. קיימת חשיבות רבה לשמירה על עיקרון השוויון בין נאשמים, בין היתר גם בשלב המעצר, אני מפנה בהקשר זה לבש"פ 8599/10 **יחזקאל נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 5 - 6 (2010).

הנני ער לעמדת שירות המבחן, ולקביעתו השלילית אודות מערך הפיקוח האנושי, אך לא מצאתי כי בנסיבות החדשות, יש בכך כדי לשנות מהתוצאה אליה הגעתי. שירות המבחן אכן בחן את עניינה של המבקשת והמפקחים, ובעקבות המלצתו השלילית הורה בית משפט זה על מעצרה של המבקשת יחד עם שותפתה עד לתום ההליכים המשפטיים, אך עניין זה השתנה שעה שהשותפה שוחררה.

בית משפט זה הוא זה שאמון על ההשקפה הכוללת בנוגע למעצרים של נאשמים, ועל ההתחשבות בשיקולים ונתונים נוספים שאינם לנגד עיניו של שירות המבחן, כדוגמת עיקרון השוויון בין נאשמים (ראו והשוו: בש"פ 2942/13 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (2013) בש"פ 8185/09 **מדינת ישראל נ' פלונית**, שם בפסקה 43 (2009); בש"פ 431/11 **מדינת ישראל נ' מוסטפא** (2011)).

אכן, הכלל הוא כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן ייעשה רק מקום בו קיימים טעמים כבדי משקל. סבורני כי הטעמים שאני מפרט כאן, הינם טעמים מיוחדים, המאפשרים לי לסטות מהמלצה של שירות המבחן, שבנסיבות העניין, אינה כובלת את בית המשפט.

בית המשפט המחוזי הנכבד נימק את שחרורה של הנאשמת מרווה גנדור, במצבה הרפואי, והיותה מטופלת בתינוקת בת שנתיים ו-4 ילדים.

נימוק זה, עומד ברובו, גם לימינה של המבקשת שבפניי ואסביר.

מדובר באם יחידנית, לרך נולד, בן כחצי שנה, כאשר אמו מנותקת ממנו כבר 4 חודשים.

אין צורך להכביר מילים, אודות הקושי הרב שחוזה הרך הנולד כשהוא מנותק מאמו, זקוק להנקה ולטיפול אינטינסיבי

שלה, בתקופה משמעותית ביותר מבחינת התפתחותו; ודומה כי גם אין צורך להכביר מילים אודות הכאב והשבר שחווה האם בשל הניתוק מהתינוק הרך שילדה, כשהיא צריכה להיות לידו יומם וליל.

אציין, כי החלטות בית משפט, של מותב זה ושל בית המשפט המחוזי, שנועדו לגשר על הקושי האמור, לא תמיד ייושמו בהצלחה, דבר אשר הגביר את הנזק לרך הנולד.

אדגיש, כי אינני מוצא מקום לאפליה בין השתיים, שעה שבית המשפט המחוזי נימק את החלטתו בין היתר, בצורך של הנאשמת השנייה, לטפל בתינוקת בת שנתיים ו-4 ילדים, כאשר מנגד הרך הנולד שבפניי, זקוק לאימו לא פחות מילדיה של הנאשמת השנייה.

סבורני כי שורת השווין בפני החוק, תובעת את השוואת התנאים בין השתיים, והשוני העובדתי הלכאורי, בין חלקה של הנאשמת מרווה גנדור באירוע, לבין הודא נופל, זו שבפניי, אינו כה קיצוני, שבכוחו להטות את הכף, לעבר הותרת הודא נופל במעצר ממשי בעוד השניה בביתה. על השוני, ניתן להתגבר בעיבוי התנאים המגבילים והקשחתם כלפי המבקשת לעומת שותפתה ששחררה בתנאים.

אזכיר, כי השתיים פעלו בצוותא חדא, ומטבע הדברים, שותפים לעבירה, לא תמיד נוטלים חלקים שווים באירוע. העובדה שגנדור נטלה אף היא חלק פעיל, ליוותה את כל האירועים מתחילתם ועד סופם, כשהיא נוטלת בהם חלק אקטיבי, אין בה כדי להעיד על מסוכנות כה מופחתת המצדיקה השמתה במעצר בביתה והותרת שותפתה למעשה במעצר מאחרי סורג וברח.

עוד אזכיר בכל הנוגע לשאלת האפליה, את העובדה שלא זכתה לדגש רב מדי, והיא שאחת המשתתפות הפעילות באירוע, כלל לא נעצרה ולא הוגש נגדה כתב אישום, כאשר ככל הנראה הסיבה לכך הייתה תרומתה בסרטון שהגישה לרשויות התביעה.

אשר על כן, אני סבור כי קיים שינוי נסיבות, המצדיק עיון מחודש בהחלטה אשר הותרה על מעצרה של המבקשת, ויש מקום להורות על מעצרה באיזוק אלקטרוני.

אשר למקום האיזוק וטענות המאשימה לקרבה למתלוננת, מדובר בכתובת מעצר הבית עליה הורה בית משפט זה בהחלטה קודמת. אציין בהקשר זה, כי בית המשפט המחוזי הורה על שחרורה של גנדור למעצר באיזוק ברחוב ----- . עיון קל במפת העיר ----, מלמד כי כתובת זו, קרובה יותר לכתובת המתלוננת ברח' ----, ואילו הכתובת שנבדקה ברחוב -----, רחוקה יותר מכתובת המתלוננת.

סוף דבר, אני מורה על מעצרה של המבקשת באיזוק אלקטרוני בכפוף לתנאים הבאים:

המבקשת תשהה במעצר באיזוק אלקטרוני בכתובת ברחוב ---- ב----.

על המבקשת לערוך את כל ההתאמות הנדרשות לפי חוות דעת הפקא"ל - כתנאי למעבר למקום האיזוק.

על המבקשת יפקחו מוחמד זיוד, עבדאללה פדיה והגב' רואן מריסאת **(להלן: "המפקחים")**.

בכל עת נתונה, יהיו יחד עם המבקשת לפחות שני מפקחים מהמפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.

כל אחד מהמפקחים ימסור לתביעה את מס' הטלפון שלו ויהיה זמין בכל עת בשיחת טלפון ווידאו על מנת לבדוק ולוודא את תקינותו של המערך האנושי.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך של - 20,000 ₪.

הפקדה כספית בסך - 10,000 ₪

צו עיכוב יציאה מהארץ.

נאסר על המבקשת ליצור כל קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת, ועם מי מהמעורבים בפרשה.

מובהר למפקחים, כי עליהם לפקח על המבקשת בכל עת נתונה, להיות צמודים אליה, ולא לאפשר לה לצאת מהדירה. היה והמבקשת לא תקשיב להם ותצא מהבית, עליהם לדווח באופן מידי למשטרת ישראל, ללא דיחוי, ואם לא יעשו כן, ערבותם הכספית תחולט והם עלולים להיחשב כמסייעים לדבר עבירה.

מובהר למבקשת, כי באם תפר את תנאי האיזוק, היא תיעצר על אתר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדה והערבויות הכספיות יחולטו לטובת המדינה.

בשלב זה, לא יינתנו חלונות התאווררות.

בתוך 30 יום מהיום, ייפתח חלון התאווררות בין השעה 10:00 עד השעה 12:00, כאשר היציאה תהיה בליווי של אחד המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.

במסגרת חלון ההתאווררות, נאסר על המבקשת לשהות במרחק של 500 מטרים מכתובת המתלוננת.

צו פיקוח של שירות המבחן למשך חצי שנה.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו למנהלת הפקא"ל ולשירות המבחן.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.